

DIEVAS + TĖVYNĖ
+ ALKA +
R. F. D. 2 - PUTNAM, CONN.

105

DRAUGAS

KATALIKISKAS LAIKRASTIS PASVĖSTAS AMERIKOS LIETUVIŲ KATALIKŲ REIKALAMS

VOL. I. (METAI I.)

WILKES-BARRE, PA., SPALIO (OCTOBER) 21 D. 1909 M.

No. 14

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER AUGUST 21st, 1909, AT THE POST OFFICE AT WILKES-BARRE, PA., UNDER THE ACT OF MARCH 3, 1897

CIT, NEVERK, LIETUVA!

Nuslinko naktelė,
Jau aušra prašvito,
Ačiu Visogaliui,
Sulaukėme ryto.
Kelis šimtus metų
Tamsoje užsnūdę,
Lietuviai prie darbo
Griebėsi pabudę.
Paukšteliai čiulbena,
Gegutės kukuoja,
Pelėdos pražuvo...
Ir jau nedejuoja...
Spinduliais „Saulutė“
Apšviečia Lietuvą,
Mokslo vyturėlis
Jau ten nebežūva.
Kregždutės — draugijos
Lizdelius lipina,
Mokyklas įsteigę,
Didvirių gamina.
Lakštingala - spauda
Dainelę dainuoja,
Skraido po Lietuvą,
Žineles nešioja.
Giedokie, paukšteli,
Dainiau garsingiausias,
Skelbkie munas teisybę
Ir doras gražiausias.
Dora tikru mokslu,
Tik širdis gavinkie,
Meile kuokarščiausia
Lietuvą vaišinkie!
Bet neilgai buvo
Tiems paukšteliams lemta
Pažadint' iš miego
Užsnūdusių gamtą.
Tamsybės valdonai
Negali jau kęsti,

Kaip ima „Saulė“
Į akis jiems šviesti.
Išnaikino „Aušrą“
„Saulė“ dirbti draudžia,
Draugijas visokias
Ardo, drasko, spaudžia.
Motina Lietuva
Vos tik atgaivinta
Vėl nuo skausmo alpsta,
Ašaros jai krinta.
Bet neverk, Lietuva,
Brangiausia tėvyne,
Tie visi paukšteliai
Neliaus tavęs gynę.
„Žiburys“ ir „Saulė“
Ir mokslo draugijos,
Tai dukrelės jaunos
Skaiščios kaip lelijos.
Nors vos tik užgimę,
Pirmyn drąsiai žengia,
Kad tik motinėle
Suraminti brangią.
Nors sunys taviejie
Lūdną žinią gavo,
Bet jų krutinės
Da nesudejavo.
Iš meilės dėl Tavęs
Norėtų net mirti,
Jei krauju galėtų
Tau gyvybę pirkti.
Žinome, kad mūsų
Tauta turi kilti,
Nes tikim į Dievą,
Nes turime viltį!
Kol da mūsų širdis
Meilė riš į kruvą,
Tu vis nepražusi,
Cit, neverk Lietuva!

Juozapas Žiedelis.

DVIDEŠIMTI PIRMOJI NEDĖLIA PO SEKMINIŲ.

EVANGELIJA. — Anuomet: Tarė Jezus savo mokininiams šitą panašumą: Panaši yra dangaus karalystė į žmogų karalių, kurs norėjo padaryti atskaitą su savo tarnais.

O kad ėmė atskaitą daryti, atvedė jam vieną, kurs buvo jam kaltas dešimt tūkstančių talentų.

Ir kad neturėjo iš ko atiduoti, liepė jo ponas parduoti jį, ir pačią jo, ir vaikus, ir vis, ką turėjo, ir atiduoti.

O puoies tarnas anas, prašė jo, tardamas: Turėk kantrybę su manimi, o vis atiduosiu tau.

Ir Viešpats pasigailėjęs ano tarno, paleido jį, ir skolą dovanojo jam.

Bet anas tarnas išėjęs, rado vieną iš savo draugų, kurs buvo jam kaltas šimta skatikų: ir nutvėręs, smaugė jį, tardamas: Atiduok, ką esi kaltas.

O puolęs jo draugas, prašė jo, tardamas: Turėk kantrybę su manimi, o atiduosiu tau viską.

O jis nenorėjo: bet ėjo ir įkišo jį į kalėjimą, pakol atiduos skolą.

O paregėję jo draugai, kas atsitiko, nuliūdo labai: ir atėjo, ir pasakė viską savo viešpačiui, kas buvo atsitikę.

Tuomet pašaukė jį Viešpats jo, ir tarė jam: Nedoras tarne, visą skolą dovanojau tau, jog prašei manęs.

Ar-gi tat ir tu neturėjai susimilti ant draugo tavo, kaip ir aš susimylėjau ant tavęs.

Ir supykęs jo viešpats, atidavė jį budeliame, kolaik atiduos jam visą skolą.

Taip ir Tėvas mano dangiškasis padarys jums, jei neatleisite žednas savo broliui iš jūsų širdžių.

LEKCIJA. — Efez. VI, 10—17. — Broliai: Stiprinkitės Viešpatyje ir jo stiprybės galybėje. Apsivilkite Dievo šarvais, idant galėtumite stovėti prieš velnio žabangus; nes neturime kovos prieš kūną ir kraują, bet prieš kunigaikščius ir valdžias, prieš šio svieto tamsybių valdytojus, prieš dvasiškias piktybes po dangumi. Todėlgi imkite Dievo šarvus, idant galėtumite atsispirti piktoje dienoje ir visuose daiktuose stoties tobulais. Stovėkite tadą apsijucę ant jūsų strėnų tiesa ir apsilikę teisybės šarvu, ir apsiavę kojas kaipo pasirėdę ant romybės evangelijos, visuose daiktuose imdami tikėjimo skydą, per kurį galėtumite užgesinti visas ugningas piktojo vyas. Ir imkite išganimo šalmą ir dvasios kalaviją (kuris yra Dievo žodis).

IŠ LIETUVOS.

Kauno kunigų seminarijos rektorius kun. kanau. Maculevičius dovanojęs Kauno miesto muziejui 30 pūdinių (kafli), rastų neseniai jo pirktuosiuose namuose prie Viešojo plečiaus ir dabar taisomuose. Tie namai yra žinomi, kaip „Chrapovickių rūmai.“ Tomis pūdymėmis XVIII amžiaus gale buvo papuošta salė, bet jos yra ankstybesnės, maž-daug iš XVII amžiaus galo, ar XVIII pradžios, kad jomis dar krosnis puošdavo.

“Viltis.”

Panevėžys. Kaip išleido Dūma augščiausiai patvirtintą įstatymą, jau šiemet įvedama Panevėžio mokytojų seminarijoje katalikų tikybos mokslą katalikams mokiniams. Algos katalikų tikybos mokytojų šiemet, 1909 metais skiriama 180 rublių, o pradadant nuo 1910 m. kasmet po 360 rub.

“Viltis.”

Naujokus šauks: Šiaulių apsk. 2 skyriaus Šiauliuose spalio 15 dieną; 3 skyriaus — Šiauliuose spalio mėn. 23 d., 4 skyriaus — Šiauliuose spalio 29 dieną; 5 skyriaus — Šiauliuose lapkryčio 4 dieną ir 1 skyriaus taip-pat Šiauliuose lapkryčio 10 dieną.

“Viltis.”

Mokslo nereikia. Rugpiūčio 28 dieną Pašvitinyje (Šiaulių apsk.) buvo rinkikų [„vibornų“] sueiga. Žemaičių viršininkas gr. Keizerlingis apgarsino, kad vyriausybė nori įtasyti ūkio mokyklą ir patarė išsirinkti vietą, kur geriau valstiečiams. Buvo išrinkta ant Peiuodžių „skarbavų“ ganyklų. Bet kada žemiečių viršininkas pasakė, jog vyriausybė nori, kad valstiečiai nors mēdžiaga mokyklai suvežtų [kitos visos išlaidos bus vyriausybės], tai rinkikai netik nesutiko, bet ėmė rēkti, jog jokios mokyklos nereikia. Iš 60 rinkikų-valstiečių atsirado vos 8—10, kurie dar stoji už mokyklą. Ar ne gēda?

Minturio sūnus.

“Viltis.”

Reseiniuose Kauno liaudies mokyklų direkcija ketina įsteigti šventadienę mokyklą, kad nemokantieji rašto ir negalintieji mokyklos lankyti prastomis dienomis bent šventadieniais šiek-tiek pramoktų. Mokinių netruktų.

“Viltis.”

Dvarų naikintojai. Kaip girdėti, grasas Jurgis Broel-Ploteris noris parduoti valstiečių bankui didelį savo Aleksandravo dvarą Telsių apskrityje. Prie dvaro priklauso 2000 dešimtinių žemės. Geri mūsų dvarininkų nuopelnai ūkio ir krašto kultūros dirvoje, nieko sakas.

“Viltis.”

Iš Odesos. Čia yra dvi lietuviškos draugijos: Savi-tarpinio Sėpimos Draugija ir Lietuvių Susivienijimas „Ruta.“ Bet nei viena iš jų negyvuoja stipriai. Kodėl? Juk lietuvių skaitoma į 5000, taigi ir narių draugijose turėtų būti bent keletas šimtų. Tuotarpu abi draugiji turi nedaugiau kaip 100. Ir noromis nenoromis skverbiasi gal-von klausimas, kodėl taip yra? Nejaugi mūsų tautiečiai nenori prisilaikyti savųjų, gailisi skatiko lietuvių palaikymui, neapkenčia savo kalbos! O gal odesiečiai lietu-viai taip ištvirkę, kad tik girtuokliauja ir nieko nesirupi-na?! Gal kai kurie taip ir mano. Bet tai netiesa. Taigi pir-ma, negu atsakyti į klausimą „kodėl“, reikia susipažinti su odesiečiais.

Odesiečius galima padalinti į tris dalis. Pirmoji — inteligentai: kunigas, keletas valdininkų, farmaceutų ir studentų — išviso nedaug; antroji — darbininkai rank-pelnai; trečioji — pardavėjai, kelneriai, tarnaitės ir tt. Du pastarieji sluogsniai savotiškai žiuri į gyvenimą, tu-ri savo ypatingus palinkimus. Jie norėtų, kad prigulint kokion nors draugijon ir mokant pinigų, turėti iš to re-ališką naudą. Jie neatsisakytų kiek savo uždario paa-u-kvoti ir lietuviškiems reikalams, by tik matytų, kad tie pinigai bus, kaip reikiant, suvartoti naudingiems daly-kams: apšvietos pakėlimui, skaityklai ir tt.

Inteligentija gi už visus kitus daugiau atsidavus lie-tuviystei: nesigaili trusio, laiko ir skatiko; kaip moka ir ką gali veikia, bet nevisuomet tas darbas jai pasiseka, nes kliučių, kurias prisieina pergalėti, nemaža. Kitą kar-tą pranešiu plačiau apie inteligentijos veikimą ir euro-dysiu tai, kas labiausia trukdo jos darbą.

K. Daltaras.

„Lietuvos Žinios.“

IŠ LIETUVIŠKŲ DIRVŲ AMERIKOJE.

IŠ SAN FRANCISCO, CAL.

Kiek teko sužinoti, grynai lietuviškos šeimos San Francisco yra 8: vaikiuku 4, mergaičių 12 ir trys maišy-tos šeimos: du vedę lenkes, vienas vokietę; viso: vy-rų 35, moterų 8. Vyrai daugiausia dirba prie drabužių siuvimo. Už 9 valandas darbo prie siuvimo uždirba \$3.00 — \$3.50; prie kitų darbų už 9 val. darbo gauna \$2.25 — \$2.50. Pragyvenimas mėnesij \$25 — \$30. Savo namus turi 7 lietuviai; namai verti \$13500. Skolos ant jų tik \$250. Vienas turi be žemės namus. Yra čia S. L. A. kuopa No. 100, drauge Lietuvos Sūnų Draugija. Kiek ta kuopa ir draugija dabar turi narių ir turto, nei pats įkūrėjai ne-žino. San Francisco yra daugiau lietuvių negu čia paro-dyta. Yra čia apsigyvenusių nuo 40 metų, bet dėl neži-nomų priežasčių nepaduoda nei savo vardo, nei savo antrašo. Yra čia trys lietuviškos gertuvės. Laisnis me-tams \$400, randos už žemę moka mėnesij nuo \$40 — \$75; nes mat tose vietose nei už didžiausius pinigus žemės ne-parduoda. Sudegus miestui, galima sakyti tik viena gatvę baigia atstatyti, kitur dar vis krūvos piytų ir ge-lėžis, susimaitę, riegso

V. P. „L.“

WORCESTER, MASS.

Skaitydamas laikraščius, tankiai patėmiju visokių žinelių iš visų miestų ir miestelių, kur tik mūsų broliai gyvena, bet iš mūsų miesto retai ką patėmiju. Rodos, lyg pas mus nebutų jokių atsitikimų. Čia yra visokių at-sitikimų, ir butų galima kas savaitę šį-tą pabrėžti, bet mūsų miesto lietuviai tinginiai ir apsilėdę — žinoma, ne visi.

Vasara pas mus buvo labai sausa, beveik viskas iš-džiuvo. Bet dabar į rudenį lietaus užtektinai. Vestuvių — tai kaip grybų po lietui. Bet kaip tose vestuvėse lietu-viai elgiasi, tai sunku ir aprašyti. Bet vis nors truputį a-pie tai paminėsiu. Po užsakų jaunavedžiai eina kviesti į vestuves ir kviečia, ką tik patinka, pažįstamus ir nepažį-stamus, manydami daug pelnysią dovanų. Lietuviams neduoda kelti vestuvių namuose, nes sugriautų. Bet lie-tuviai vis randa vietą. Dabar, kaip nėra smuklių, užte-ktinai tuščių sankrovų. Pasiėmę vieną kokią tokių tuš-čių sankrovų, lietuviai uždengia langus popieromis ir laiko ten savo komedijas, kurios kai-kadą pasibaigia tragėdija. Einant pro šalį, reikia ausis užkimšti. Stau-gimas lyg laukinių žvėrių. Kitataučiai, apstoję, tiktai stebisi ir juokiasi. Tokios vestuvės baigiasi dažnai muš-tynėmis ir tasyėmis po teismus.

Evangelija rašo, kaip buvo vestuvės Galilėjos Ka-noje, tai buvo užkvieisti Jezus ir Marija, o mūsų lietuviai katalikai į savo vestuves užsikviečia du poliemonu, kad saugotų juos, kaip gyvulius. Ar gali būti tokiose vestu-vėse Jezus ir Marija? — Ne. Ar gali būti tarp jaunave-džių, praleidantių teip naują gyvenimą, meilė ir sutiki-mas? — Vargiai. Ar gali būti tokiuose atvejuose Dievo palaiminimas? — Ne.

Todėl, broliai katalikai, mokinkimes kelti vestuves nuo kitataučių, kad ir protestonų. Jie po šliubo pavalga pietus ir daugiau nieko. Jokių girtavimų, jokių poliemo-nų, jkių staugimų. Darykime ir mes teip, o Dievas mus palaimins.

J. M. V.

IŠ LOS ANGELES, CAL.

Lietuvių čia yra 26 šeimos, o pavienių 30; vaikiu-kų 24, mergaičių 18. Vyrai veiki visi dirba prie siuvėjų. Uždirba į dieną nuo \$3.50 — \$4.00. Pragyvenimas \$20 — \$25 mėnesij. Savastį turi 28 lietuviai vertės \$141950, skolos ant visų yra tik \$400. Randavojanti moka randos mėnesij už 4 kambarius \$16. Vienas lietuvis priguli prie Gas Co. Čia yra 75 kuopa S. L. A. ir Lietuviškas Kliubas turintis narių apie 30. Mokačiam siuvėjo darbą ir tu-rinčiam šeimyną velytina apsigyventi Los An-geles, nes čia sveikas oras, miestas švarus, gamta nevargina mažų vaikų, nes per 10 mėnesių, nėsant lytaus, vaikai gali voliotis po smiltis.

V. P. „L.“

IŠ BERKLEY, CAL.

Čia gyvena tik viena lietuviška šeimyna: vyras vie-nas, moteris viena, vaikiukai du, mergaitė viena. Turi savo namus vertės \$2750, be skolos. Laiko gertuvę su kitu lietuviu.

V. P. „L.“

MINERSVILLE, PA.

Dienoje 4 šio mėnesio Minersville'je atšilmingai atšilmingai šv. Pranciškaus, lietuviškos parapijos patrono. Vietiniui klebonui, kun. Jonui Dulačiui, su dvasiška pagalba pribuvo nedėlioje vigilijoje šv. Pranciškaus kun. V. Dargis New Philadelphijos klebonas, teipgi klebonai: P. Jakštis iš Mt. Carmel, kun. St. Kučas iš Philadelphijos, kun. V. Vizgirda ir kun. Krasnickas iš Wilkes-Barre. Antryt pribuvo da kun. Albinas Ekmeniukas ir kun. A. J. Kaminskas iš Shenandoah, Pa. kun. V. Staknevičius iš Newark, N. J. ir kun. M. Sedvydis iš Bayonne, N. J. Oras buvo gražus, žmonių jau išvakarė buvo pilna bažnyčia.

Per mišparus nedėl. kun. Dargis pasakė gražų pamokslą apie meilę Dievo ir artimo. Po mišparų daugybė žmonių tą dieną atliko šv. išpažintį. Daugelis ant 5 išryto ėjo prie šv. komunijos, nes nekurie darbininkai negalėjo atsiliuosuoti tą dieną nuo darbo. Išryto 8 val. atsilaikė šv. Mišios iškilmingai ant intencijos vietinės šv. Pranciškaus pašalpinės draugijos. Laikė tų mišių daugybė sąnarių ne tik Pranciškinės draugijos, bet ir kitų ėjo prie šv. komunijos, veik per visą laiką nuo pat ryto iki po sumai buvo pilna bažnytelė žmonių. Per sumą pasakė gražų pamokslą kun. Albinas Ekmeniukas, o per mišparus kun. K. Urbanavičius, kalbėdamas apie nuopelnus šv. Pranciškaus padarytus visai žmonijai, ragino minersville'čius sekti savo globėjo ir užtarytojo doras. Reikia pripažinti minersville'čiams, kad žiūrint į tą pilną bažnytelę per ištisą dieną pilną meldžiarčių, žiūrint į tą didelį skaitlių einančių prie šv. Komunijos, neužsipelno jie to pajuokimo visų kaimynų, kad Minersville tik vienas lizdas šliuoptarnių ir apsileidėlių. Pasirodo, kad Minersville'je yra daug labai gerų žmonių, mylinčių ir pildančių savo šv. tikėjimą. Ikišiol Minersville'je buvo labai maža bažnytelė, bet jau dabar statoma nauja didelė, kuri bus viena didžiausių ir gražiausių lietuviškų bažnyčių visoje Amerikoje, nes pločio turės 68 pėdas o ilgio 130. Statoma yra iš mėlyno tašyto akmens. Žmonės privargę senoje ankštoje bažnytelėje, kurioje tankiai staltiesiems neužtenka vietos (o apie sėdynes nėr ką nei kalbėti), su didžiausiu išsiilgimu laukia pabaigimo nors sklepo naujosios bažnyčios, kuris turbūt bus pabaigtas ir pašventintas 25 Lapkričio šių metų. Garbė Minersville'čiams, kurie savo stropumu ir rūpesčiu apie savo bažnytinius reikalus taip pat savo vienybe ir sutikimu gali būti pavyzdžiu nevienai lietuviškų parapijų.

Vietinis.

IŠ OAKLAND, CAL.

Šitame mieste yra keturios lietuvių šeimos ir vienas su amerikone apsivedęs; viso: vyrų 6, moterų 4, vaikai 4, mergaitės 2. Vyrų dirba įvairius darbus. Už 9 valandas darbo gauna nuo \$2.00—\$3.00. Pragyvenimas mėnesįj atsieina nuo \$20—\$25. Tris lietuviai turi savo namus vertės \$17600, be skolos. V. P. "L."

LAKSTYMAS ORE.

Spal. 15 d. buvo paskutinė diena Orville'ui Wright'ui lakstymo po orą Vokietijoje. Tą dieną atvyko pažiu-rėti į avijatorių pats kaizeris Vilius. Wright'is lekiėjo pusę valandos ir buvo pasikėlęs apie 600 pėdas į augštį. Wright'ui nusileidus eiecorius ilgai šnekėjosi su išradėju ir galop apdovanojo jį savo fotografija su autografu. (savąja ranka padėtu parašu).

Iš Berlyno Wright'is išvažiavo į Paryžių.

Tuo pačiu laiku Wil. Wright'is ne tik mokina College Parke (Md.) armijos oficerius, kaip reikia apsieiti su mašina, bet ir pats daro naujus bandymus su aeroplanu.

IŠ KITATAUČIŲ SPAUDOS.

Slavokų „Ludove Noviny“ (Spal. 1) rašo apie nu-baudimą savo sandarbininko, Štefano Blahos. Blaha, kursai yra amatu dailidė, parašė straipsnį, vardu: „Rambam arkliai botagas,“ kuriame išrodinėjo, kad šovinistai madiarai savo laikraščiais, siundymais, persekiojimais ir pabandomis tikslai kelia iš miego apsnūdu sius tautiškai slavokus. Tie persekiojimai esą tik botagu, kurio režimais rumbus tautiečiai įgija tautiškąjį susipratimą.

Madiarų valdžia pamatė tame straipsnyje užgavimą madiarų viešpataujančios tautos ir kurstymą prieš vyresnybę. Patrauktasai teisman Blaha tapo pasmerktas šešioms mėnesiams valstijos kalėjimui ir 1000 koronų piniginės pabaudos.

Tai smarkiau kaip pas maskolius!

„Independente“ (Oct. 14, 1909) E. J. Ward aprašo teip vadinamąjį „Rochesterio Judėjimą“ (The Rochester Movement). Tuo vardu yra pavadintas bandymas pasinaudoti viešųjų mokyklų namais supažindinimui žmonių su bendrais bėgama reikalais. Susitvėrę civiliniai klubai (civic clubs) kelia viešas diskusijas viešose mokyklose. Pirmojo klubo vyresnybė susidėjo iš gydytojo, spaustuvininko, bankininko ir darbininkų vadovo. Nežiurima nei į tautybę nei į tikyba. Vieno moterių klubo vyresnybė susideda iš negrės, dviejų žydžių, dviejų katalikių, vienos unitarijonės ir vienos presbyterijones. Pirmas klubas atsidarė mokykloje No. 14; dabar yra septyniolika panašių klubų visose Rochesterio dalyse.

Klubai arba rateliai svarsto viešai įvairius viešus reikalus: smuklių uždarymą, moterių balsavimą, dienraščių įtekumą, davimą mokiniams vadovėlių dykai, ir tt. Duodama kalbėti visiems; niekam nedraudžiama išreikšti savo nuomonę.

Iš šito judėjimo išdygo kitas daiktas — butent pri-taikymas viešųjų mokyklų trobesių prie platesnių patar-navimų visuomenei. Tapo įvesti į juos gimnastikos salės, maudyklos, knygynai, skaityklos ir tt. Taip, mokykla dieną priklauso vaikams, bet vakarais tampa susi-rinkimo vieta visiems. Tris vakarai į savaitę yra pavesti vyrams ir bernaičiams, du vakarai moterims ir mergai-tėms, o vienas vakaras pašventas pramogoms, kuriose dalyvauja visi: vyrai ir moters, suaugusieji ir maži.

Tokiu budu Rochester'io gyventojai turi progą susieiti į kruvą, pasišnekėti apie bendrus reikalus, susipažinti vieni su kitais, pasimokinti vienas nuo kito ir suminkštinti tautines, tikiybines ir luomines neapykantas.

Ispanijoje gali kilti revoliucija.

Karalius Alfonsas ir ministrų pirmininkas Maura padarė didelę klaidą, nugalabidami prof. Francisco Ferrer'ą už tariamąjį sukurstymą riaušių Barelonoje. Visos viešpatijos, tame skaičiuje ir popiežius meldė nedaryti to, bet Ferrer tapo sušaudytas, iš ko kilo didelis neužsiganėdinimas ne tik Ispanijoje, bet ir kitose šalyse. Paryžiuje socialistai padarė didelę demonstraciją, sudegino karalių Alfonsą in effigie, ir policijai buvo labai sunku užlaikyti tvarką.

Paryžiaus Temps gavo žinią nuo savo korespondento iš Cerbere, kad du prancuzų tapo teip-pat sušaudytu Montjuich'o tvirtovėje, Barelonoje.

Iš Barcelonos praneša, kad tenai sprogo kelios bombos ir sužeide šešis kareivius.

Daugelis tvirtina, kad dabartinės riaušės yra keliamos anarchistų, socialistų, masonų ir antiklerikalų. Būt situacija labai opi. Gali būti permaina kabineto, bet gali būti ir teip, kad karaliui prisieis išsižadėti sosto.

PAKORĖ DU.

Praeitą četvergą, spalnio 14 d., išryto Wilkes-Barre kalėjimo kieme tapo pakartu: Tomas Willis, negras, ir Stanislovas Nazarko, lenkas iš Gardino gubernijos. Pirroną Cool'ą, turtingą arklių pirkli, ir ištraukė iš jo kišerona Cool'ą, turtingą arklių pirkli, ir ištraukė iš jo kišeniaus kelis šimtus dolerių. Willis dar visą dieną girtavo Wilkes-Barre ir kitose vietose, paskui dingo. Suimta jį tik tai už kelių savaičių Baltimorėje. Pasmerktas mirėiop, nenorėjo klausyti protestonų pastorių jokių pamokinių. Nepaliko jokių turtų. Meldė tik prieš pakorimą, kad jo kuną apvilktų geriausiomis drapanomis, uždėtų baltą apykaklę ir aprištų kaklą raudonu kaklaryšiu. Jo kunas tapo išsiųstas į Philadelphijos kliniką.

Nazarko turėjo 42 metus amžiaus. Europoje buvo palikęs pačią, bet Amerikoje susižinojo su kokia tai Mare Paulauskienė — moteriške be gero vardo, pasimečiusia su savo vyru. Gyveno abudu Inkermane (šalia Pittstono), kaip vyras su pačia, susilaukė vaiko, kurį apkrikštijo Pittstono lietuvių bažnyčioje, kaipo legališką savo kudikį. Nazarko, bedirbdamas kasykloje, susižeidė akį ir išvažiavo į Philadelphiją gydyties. Sugrįžęs, rado, kad jo tariamoji pati gyvena jau su kitu vyru West Pittstone. Pasiėmęs revolverį, jisai nuėjo į West Pittstoną ir išsi-vyliojo mylimąją į Pittstoną, kur „Keturių Brolių (Corcoranų) smuklėje ją ir nušovė, įvaręs į jos kuną tris kulkas. Nazarko tapo suimtas tuojau, bandė išsisukti nuo kartuvių, bet nepasisėkė. Jam besėdint kalėjime, atvažiavo jo pati iš Rusijos ir, pamačiusi, kad vyras neišsi-

gelbės nuo giltinės, tuojau pasieškojo kavalieriaus, už kurio ir ištekės netrukus. Nazarko davė savo palaiminimą naujai porai ir visus savo pinigus (1000 rublių) pavėdė savo žmonai.

Prieš mirsiant Nazarko priėmė Sakramentus iš kun. Sargalskio (lenko) rankų. Ant kartuvių palydėjo jį kun. Sargalskis ir kun. J. V. Kudirka. Kunas tapo palaidotas su šv. mišiomis, ant lenkų kapinių.

Šitas atsitikimas primena kitus pakorimus tame pačiame kalėjime. Pirmutinis buvo pakartas Luzernės paviete koks tai Michael Rosenberry 1 d. liepos 1779 m. Pasmerkė jį mirėiop karo teismas.

Pirmasis lietuvių kabojo ant kartuvių Adomas Vilkevičius. Pakorė jį bal. 3, 1888 m. už užmušimą Jono Bolskio ties Mill Creek'u.

Antru užkibo ant kartuvių garsus Petras Veselka („Terrible Pete“) liepos 23 d. 1897 m. Buvo jis žinomas vagis ir galvažudys, plėšikų gaujos vadas. Bijojosi jo vi-soje kietųjų anglių srityje — nuo Shenandoah iki Forest soje kietųjų anglių svityje — nuo Shenandoah iki Forest City. 1896 m. Wilkes-Barre priemiestyje, vadinamame „Whiskey Hill,“ Kazimieras Liegus ir kiti lietuviai išmė-tė Veselką ir jo švogeri Sakalauską iš smuklės. Tą pačią naktį Veselka priėjo prie Liegaus namų ir pamatė, kad Liegus su savo vyrais geria alų sklepe. Šovė į Liegų, bet kaip tai ranka pasijudino, ir kulka pataikė į smilkinį Juozui Kuprusevičiui, nekaltam vaikinui. Kuprusevičius numirė tą pačią naktį. Veselką tapo suimtas ir pasmerktas mirėiop. Bandė iš kalėjimo ištrukti. Jo sėbrai padirbino jam raktą, su kuriuo turėjo atsirakinti ir paliosuoti visus kalinius. Tą pačią naktį Veselkos sėbrai perpiovė virbalus vieno lango, išėinančio iš koridoriaus laukan, Kadan-gi Veselka buvo labai dabojamas, tai raktas tapo įduotas kokiam tai Schaeffer'ui, negruž, sėdinčiam kalėjime už mažą prasikaltimą. Schaeffer išėjo iš savo kambario ir vieton paduoti raktą Veselkai, pats išsmuko pro langą laukan. Taip tatau išėiti liuosybėn Veselkai nenusisekė. Prie mirties priėmė jį kun. Balcevičius.

Trečiu buvo Petras Lenauskas. Pakorė jį 29 d. rug-sėjo 1903 m. už Antano Seniko užmušimą. Antanas Senikas buvo nejaunas vyras, bet turėjo jauną pačią, prie kurios tarp kitų lindo ir Lenauskas. Norėdamas atsikratyti vyro, Lenauskas drauge su kitu vaikinui, koku tai Zarembe, sumušė Seniką Exeter kasykloje, paskui, manydami, kad Senikas negyvas, užmetė jį anglimis, kad išrodytų, lyg nabašniką būtų užgriuvę anglys. Bet Senikas atsigriebė ir prieš mirsiant ligonbutyje išdavė savo užmušėjus.

Lenauskas turėjo kietą širdį: nuėjo ant pačių kartuvių, neišreiškęs jokio gailėsio už savo darbą. Nei kun. Lopeta, nei kun. Žilinskas, nei kiti kunigai neįstengė prikalbinti jo, kad nors prieitų išpažinties. „Ar išpažinties išgelbės mane nuo kartuvių?“ — kalbėjo jisai. Arba: „Jei Dievas būtų, tai neduotų man numirti“ — buvo visi jo atsakymai ant visų paraginimų prie mėtavonės.

Ir neregiui nereikia nusiminti.

Rodosi, nėra nelemtesnio padėjimo, kaip tiems, ką „sėdi tamsybėse“ — bet ir čia kantrybė, ištvarumas, atsidavimas, nors gali padaryti stebuklus. Paimkime keletą pavyzdžių.

Henry Faett buvo turbūt didžiausias valstijos vyras Anglijoje karalienės Viktorijos laikais. Jis gimė 1833 m. Salisburije. Budamas jaunu vaikiną, jisai bešaudydamas nustojo regėjimo. Bet nepaisant į savo aklybę, jisai vedė toliau atletišką gyvenimą: jodinėjo, irinėjosi ant vandens, čiuzinėjo ant ledo. Pabaigė Cambride'io universitetą 1856 m. su diplomu. Išrinktas į parlamentą atstovu, jis tuojau privertė visų klausyti savo balso. Gladstone'ui tapus ministerių pirmininku, Fawett liko si paskirtas krasos ministru. Bevaldydamas Anglijos krasą, jisai padarė joje reformų daugiau, nekaip visi jo pirmtakunai ir paskesni ministrai. Jisai įvedė taupiamąsias kasas prie krasų, „money order“ sistemas, taip pat sunkesnių nešulių siuntinėjimą. Jisai sumušė airių universitetų „bilą“ 1873 ir parašė ekonomijos vadovėlį, iš kurio jaunuomenė ikišiol mokinasi ekonomiškojo mokslo.

Gal ne taip skaisti, bet vis romantiškesnė karjera yra senatoriaus iš Oklahomos, T. P. Gore'o.

Gimė jisai ant nusibaigusios farmos Mississippi'je 1870 m. Pradėjo eiti mokyklon budamas labai mažas. Bežaidžiant su vaikais, viena akį išmušė jam su pagaliu; netrukus jisai neteko ir antros akies: pats ją išsimušė, bežaidžiant su lanku. Bet mokslo nepametė: apyčiuomis ėjo į žemesnę ir augštesnę mokyklą; paskui mokinosi tiesų ir galop tapo advokatu. Jo iškalba pelnijo jam praktiką teismuose ir įtekmę politikoje. Buvo karštu populistu ir tapo net vienu tosios partijos vadu. Susidėjęs 1000 dol., vedė pačią, kuri jam iki šiai dienai užvaduoja akis — regėjimą. Su tėvu nuvažiavo į Oklahomą, kuri tuomet buvo tik teritorija. Pradžioje kentė neapsakomus vargus, bet tuojau pradėjo kovoti už išgavimą Oklahomai valstijos teisių. Tatai padarė jį garsiu politikoje. Tapo išrinktas į teritorijos senatą, kuomet jisai dauge su pačia turėjo tik aštuonis centus kišeniuje.

Galop Oklahoma įgijo valstijos teises 1906 m. Sekančiais metais Gore kandidavo į Washingtono senatą. Bet kampanijai reikėjo pinigų — o Gore jų neturėjo. Prisiėjo ieškoti paskolos — bet kas ją duos aklam kandidatui? Vakščiojo Gore gatvėmis ir rinko kampanijai centus ir dolerius. Kartą susitiko jį ant gatvės bankininkas, Thomas Dunn, republikoninis, ir parašė jam čekį. Pagelbėjo. Gore tapo išrinktas Suvienytųjų Valstijų senatorium. Jo priešininkas, nors padėjo 75,000 dol. rinkimuose, gavo mažiau balsų.

Kad ir merginoms nereikia nusiminti, parodo raštininkės, Helenos Keller'utės, istorija. Gimė jina 1880m. Tuscumbijoje (Alabama) iš tėvų švedų. Tik 19 mėnesių budama nustojo regėjimo, girdėjimo ir žado. Ir toji kurčia—neregė—nebylė įstengė pabaigti Radcliffe'o univer-

sitetą, išmokti graikų, lotynų, prancuzų ir vokiečių — šalia anglų — kalbų! Savo: „Mano gyvenimo istorijoje“ jina aprašo savo kantrybę ir darbštumą. Jos mokytoja, Sullivan'utė, gali paliudyti, kiek nelaiminga mergina pakėlė vargų.

Kas nėra girdėjęs apie New York'o milijonininką, Juožą Pullitzer'į, leidėją ir redaktorių žinomo dienraščio „The World“? Pullitzer gimė 1847 m. Vengrijoje iš tėvų žydų. Gavo gerą mokslą, bet negalėjo gauti geros vietos. Iškeliaavo tat į Ameriką. Kareje 1861—65 m. kariavo su šiaure prieš pietus. Karei pasibaigus, dirbo visur visokius darbus, galop tapo St. Louis'o dienraščio reporteriu. Paskui jisai įvedė į dienraštį naują tvarką ir davė jam naują vardą: „Post Despatch.“

„The World“ perėjo į Pullitzer'io rankas 1883 m. Buvo jisai tuomet mažas dienraštėlis — kuo yra dabar, žino visas pasaulis. Pullitzer tuomet dar regėjo. Netrukus apako — bet vis nepaleido vadelių iš savo rankų. Perskaito jam kasmet nemažiau, kaip 300 įvairių knygų (istorija, biografija, filozofija ir tt.), taip pat visus svarbiausius laikraščius, einančius Amerikoje, Anglijoje ir Vokietijoje. Visi garsūs autoriai jam gerai žinomi.

Arba „Kelley Žabalius“ (St. Louis)! Vadina jį „Sherlock Holmes'u.“ Jis yra aklas, bet labai buklus advokatas. Retas advokatas drįsta stoti į ginčą su tuo Žabaliu. Jisai — aklas — įėjęs į kambarį, gali pasakyti, kiek žmonių jame yra, gali net pasakyti, kaip didelis tasai kambarys yra. Vienuolikos metų budamas jisai nustojo regėjimo — bet darbu, ištvarumu, kantrybe tapo tuo, kuo yra.

„Ar-gi gali buti koks džiaugsmas šiame pasaulyje man, kursai sėdžiu tamsybėse!“ — graudžiai skundėsi kitados apakęs Tobijas. Virsui paminėti pavyzdžiai liudytė liudija, kad ir neregiams nereikia nusiminti.

ELIZA ORZEŠKIENĖ.

A... B... C...

Vertė Pr. S—s.

Viename didesniųjų didelės valstijos miestų Marijona Lipinskiutė kasdien vaikščiojo pro namus, kurių prišakis buvo taisomas ir dabnamas, visiškai į juos jokios atidos neatkreipdama. Didelė buvo valstija, ir dideli buvo statomi teismo namai; ką-gi bendro ji galėjo turėti su teip galingomis didybėmis? Žinojo, kad tuose dideliuose namuose su ištisa eile šviesių langų, yra svarstomi likimai tų, ką ginėjasi už turtus, ką prasikalstą, ką užmuša. Jokių gilėg už turtus ji negalėjo turėti, visiškai jokio turto neturėdama; o kad kas-nors būtų jai pasakęs, kad ji gali būti apkaltinta už kokią galvažudybę, ji būtų tik garsiai nusijuokus. Bet toji mintis niekad neatėjo jai į galvą, ir ji niekuomet neatkreipdavo atidos į teismo namus. Ji atrodė teip mažiuliukė, teip menkutė su savo skurdu, kad ištikrųjų negalėjo jai rūpėti jokios didybės.

Jinai visuomet dėvėjo juodus vilnonius rubus ir juodą skribelę, nė padabintą, nė pagal madą, bet iš po kurios matėsi tankūs, gražūs plaukai, teip šviesūs, veik kaip linai, švelnūs ir žvilgantys, į sunkią kasą supinti iš užpakalio. Veido spalvą turėjo išbalusią ir nuvargintą, raudonas lūpas ir pilkas akis, kurios savo kristoliniu žydrumu, primindavo tarpais kudikio akis. Buvo jauna ir beabejonės graži, bet kiekvienas žmonių žinovas iškart jį būtų pažinęs vieną iš tų mergelių, kiekviename mieste skaitlingų, kurios nesilinksmina ir niekuomet nesipuošia, nedaug valgo, kvėpuoja siaurų gatvių ir ankštų stubelių oru. Toks gyvenimo būdas sulauko tobulinimos gražių ir slepia ją nuo žmonių. Žydi jos išblīskusiai ir nematant vysta, tartum gėlės, ką pavėsyje suvinta; užtemdo jas ir uždengia bent kokios žolės, puikiai ir ramiai augančios saulės spinduliuose. Išbalus ir vystanti, į gatvės mišią įsimaišius, savo juoduose rubuose ėjo Mariukė gatvėmis greitai, su liemeniu truputį prekyn atkištu, su galva truputį nuleista, o smulkios ir gražios jos kojos storamę apavale, skubiai, skubiai žėgė gatvę. Dabar kasdieną, turėjo pereiti į kitą gatvės pusę, nes pašalį prie teismo buvo užėmę muliorai. Tarpu jos ir tų namų, pripildyto panūrusiais ginčų ir galvažudžių balsais, kas galėjo būti bendro?

Niekas o niekas ant to neatkreipė atidos, bet tas tikra, kad jos veidas prieš nekurį laiką buvo liūdnas ir susirūpinęs, o juodas andarokas apačioj buvo aptrauktas baltu kaspiniu. Nešiojo gėliavą po tėvui ir visuomet mąstė apie tai, kad turi būtina surasti būdą užsidirbti sau duoną, idant neapsunkintų savimi sunkaus brolio buvimo. Toji mintis išarė ant jos jaunos kaktukės gilią rankšlę. Kentė tuomet ir daug galvojo, netik apie save, bet tarpais apie visą pasaulį ir įvairius jo surėdymus. Tarpais atrodė teip, kad tartum ko-tai gėdėsi, ir tuomet jos akys rodosi, kalbėjo į žmones:

— Dovanokite, kad aš gyvuoju!

Vaikštinėjo su neatstojančia mintimi:

— Prie ko kam-nors aš galėčiau tikti?

Tankiai buvo alkana ir dėvėjo nupliūsusius kamašus, galvodama-gi apie duonos karnelį, arba apie naujus čeverkykus, kartu galvojo:

— Juk nelaimingas Vineukas patsai nevisuomet turi mėsos karnį ir jo marškiniai plyšta... O čia dar aš sėdžiu jam ant sprando!

Turėjo pažįstamas ir vienmetes, kurios tokiam pat kaip ji padėjime būdamos, gyveno sau ramiai, o tarpais ir linksmi, mitriai ir godžiai gaudė gyvybės smagumus, maitinosi jaisiais, laukė geresnės ateities, nesidairė po pasaulį, buvo joms gerai.

Ji negalėjo teip. Kodėl? Gal pati gamta sutverė ją truputį kitaip, gal gamtai tame padėjo išgirstos kalbos, perskaitytos knygos, truputis žinių, perpiltų jai į galvą iš tėvo lūpų, kursai neseniai prieš atsiskirsiant su šiuo pasauliu, buvo prašalintas nuo mokytojo vietos iš vienos miesto mokyklos. O, kad būtų galėjęs ilgiau turėti tą vietą... O, tuolaik, būtų buvę kitaip su jo dvejeta vaikų.

Bet negalėjo išbuti. Dėlko? Tolima ateitis stebėsis iš to: buvo katalikas. Pačiame savo žydėjime išgirdo, kad neturi tiesos dirbti teip, kaip norėjo ir mokėjo, ir rinkti savo darbo vaisius. Ant miesto kapinyno, neatsivers jau kapas ir nepasirodys iš jos prieš laiką pražilusi pedagogo galva, su raudonomis nuo darbo akimis ir dideliu rauslių debesiu ant kaktos, kurias tenai sudėjo ne metai, bet viena valanda, toji, kuomet jam mokyklos sienose tarta: „Eik lauk iš čia! užtai kad tu čia gimėi; tavo vietą užims tas, kursai ik šiol nei tos žemės, nei jos vaikų nematė ir nepažinojo.“ Pedagogas, šiek tiek jau darbo nualsintas, paklausė ir visiškai iš šio pasaulio prasišalino.

Gan ilgai Marytė kovėsi su savo mintimis ir siekiais, bet vieną dieną įbėgo į mažą savo virtuviukę, matomai susijaudinusi. Rankose laikė gurbą su skalbiniais, kuriuos nešė kočioti. Nepaisant į tai, kad buvo gana sunkus, greitai užbėgo siaurais trepais ir lengvai padėjo jį ant stalo. Menkutė, išbalus, turėjo vienok spėką organizacijos nervinių ir veikliųjų. Padėjus gurbą ant stalo, nejudėjo ir užsimastė. Stovėjo ant grindų iš storų lentų ir kyšančių juodomis vinių galvomis: virš jos kabojo žemos lubos, pajuodavusios nuo dumų ir dulkių. Pasieniais išlipintais menkomis popieromis, stovėjo pora stalų ir medinių suolų, spintukė su virtuvės padargais ir lovukė, paklota vargingai. Čia miegodavo; gretima stobelė buvo miegamu ir dirbamam brolio kambariu, ir buvo tai jų visas būtas, ant teip vadinamos „salkos“ arba augštutinių namų lubų, tokie butai yra pigiausi ir tokį Lipinskiai tėvui numirus parsisamdė. Apačioj buvo smuklė su krautuvelyne nuog gatvės; ant kiemo sukinėdavosi gyventojai įvairių lyčių ir amžiaus.

Nusileidžiančios saulės spindulys, įsiskverbiantis per mažą langutį, pylė auksą ant merginos galvos, o juoduoserubuose begailestingai atidengė atdžiai užsiutas skyles. Supintas rankas ant rubų nuleido, antakiai buvo ir-gi nuleisti ir ant lūpų buvo mąstantis nusišipsojimas, apie ką teip saldžiai svajojo?

Atsikvošėjo iš užsimastymo, pakėlė galvą ir pliaukštelėjo rankėmis. Buvo tai džiaugsmo ženklas. Su vaikišku veik džiaugmu pašoko iš vietos ir pravėrė gretimo kambario duris. Čia vienok pati sau atsiminė ką-tai ir pirštą prie lūpų pridėjo:

— Tykiai!

Paskui vėl ištyko pati savęs paklausė:

— Miega, ar nemiega?

(Tol. bus.)

LIETUVIAI POLITIKOJE.

Vietiniai lietuviai, artinantės rinkimams, susijungė su lenkais. Politikojo klubo prazidentu yra išrinktas Adomas Liegus, viceprazidentu Vincas Ambrozėvičius, sekretorium, Juozas Balčiūnas, antru sekretorium Piotr Boezar, kasierium Jan Dembiec. Dembiec'o salėje yra laikomi ir mitingai.

DRAUGAS

KATALIKISKAS LAIKRASTIS
PASVĖSTAS AMERIKOS LIETUVIŲ KATALIKŲ
REIKALAMS

Eina kas savaitė iš Wilkes-Barre, Pa.

Kaina: metams \$2.00, pusmečiui \$1.00, trims mėnesiams 50 centu. Europoje ir kitur \$3.00

Adresas:

"D R A U G A S",
314 E. Market Str. Wilkes-Barre, Pa.

Iki kol pinigų, rankraščius ir korespondencijas reikia siųsti pas:

Rev. V. Vizgirda,
190 S. Meade St. Wilkes-Barre, Pa.

"DRAUGAS"

(THE FRIEND)

WEEKLY, published at 314 E. Market St. Wilkes-Barre, Pa.

Subscription: \$2.00 a year, \$1.00 six months, 50 cents three months.

Rates of Advertising on Application.

REDAKCIJOS PASTABOS.

Kaip rodosi, niekas neabejoja Amerikoje apie tatau, kad Peary atidengė šiaurį žemgalį. Apie d-rą Cook'ą — nors jisai yra vaišinamas bankietuose, nors New York padovanojo jam miesto „laisvę“ ir apkabino jį medaliu — daugelis abejoja, o Peary vadina jį tiesiog melagiu ir apgaudinėtoju. Bet ar kam nors atėjo į galvą paabejoti apie abudu atidengėju? Ar atėjo noras pasakyti, kad nei tas nei anas nėra pasiekęs žemės viršūnės?

Mūsų geras pažįstamas tiesiog taip ir sako. Sulygo teorijos, Cook esąs humbugo pilnas, nebe šiandien žinomas iš savo „šposų“. Išgirdęs, kad Peary rengiasi į polariškąją ekspediciją, jisai tyčia išvažiavęs į šiaurę metais pirmiau už Peary, tenais klaidžiojęs be siekio, o įsitikinęs, kad Peary ištiesų pasileido prie žemgalio, pasiskubinęs apsiskelbti žemgalio atidengėju.

Antra vertus, Peary žemgalio nepasiekė ir nekiek nenorėjo garsintis jo atidengėju, bet, sugrįžęs prie civilizotų šalių, išgirdo Cook'o istoriją ir... gėda jam pasidariusi. Kaip tai, mažai žinomas Brooklyno žydėlis išdrįso atlikti darbą, kursai priklauso tikrai jam, Suvienytų Valstijų laivyno oficeriui?...

Taip tatau atsiradusi istorija apie „prikalimą“ Amerikos vėliavos prie žemgalio, užmetimai Cook'ui melavimų ir tt. Sulygo mūsų pažįstamo, d-ras Cook pamelavęs tyčia, sąmoningai, o Peary tapęs priverstas meluoti...

Šitokia nuomonė apie abudu susipyvusiu tarp savęs atidengėju viešpatauja Anglijoje. Išreiškia ją Justin McCarthy savo mėnesiniame laiške į „Independent'ą“, bet, kad amerikiečiai nesirustintų, išreiškia ją švelnioje formoje. Esąs, girdi, Anglijoje kažinkoks senis, pirmiau buvęs garsiu keliauninku. Tas senis kitados buvęs pasiekęs šiaurinį žemgalį ir tenai užkišęs Anglijos vėliavą. Paskui tas keliauninkas ilgus metus važinėjęs po kitus kraštus, atidengęs daug nežinomų šalių — ir tose kelionėse visai užmiršęs apie žemgalį. Tikrai dabar, kilus ginčams tarp Peary ir Cook'o, atsiminęs, kad jisai tai buvęs vienatiniu tikruoju žmogum, pastačiusiu pirmu sykiu koją ant žemės viršūnės. Abiejų amerikiečių nuopelnas esąs tame, kad jie parodę pasauliui tikrą žemgalio atidengėją.

Ar šitaip ar kitaip buta, tečiau Peary ir kiti prikaišioja Cook'ui humbugavimą. Nespėjo Peary pagarsinti po prisieka padarytą paliudijimą prieš daktarą, kaip Barill prisiekdinėja, kad Cook niekad nebuvęs užlipęs ant McKinley kalno Alaskoje, kad fotografijos raudančios netikras vietas ir tt. Cook atsako švelniai: Barill meluoja. Jeigu man netikite, lipkite patys ant kalno, o tenai ant viršūnės rasite mažutę dėžutę su reikalingais dokumentais ir mano parašu...

Atsakymas labai sąmojingas. Cook, išgirdęs abejojimo žodžius apie tat, ar jis yra pasiekęs žemgalį, suvar-tojo jį pirmu sykiu:

— Kas netikite, važiuokite prie žemgalio, o tenai at-rasite lede misinginę dėžutę su dokumentais ir mano pa-rašu... — pasakė jis.

Paminėtasai mūsų pažįstamas stebisi tiesiog, dėlko ligišiol niekam nebuvo atėję į galvą apsiskelbti žemgalio atide gėju!

Tečiau iš šito visko negalime dar išvesti, kad ir Cook ir Peary, ištiesų skelbia vien „humbugą“. Parašėme-ki apie tatau dėlto, kad neturėjome vietos ilgam straipsniui apie ginčus tarp vieno ir kito atidengėju.

„Katalikas“ velija susaukti lietuvių laikraščių lei-dėjų ir redaktorių suvažiavimą ne apie Naujus metus, bet tik apie 17—18 kovo mėn. Busią mat daugiau laiko apsvarstyti programą ir tt. Pritariame, bet patartumi-me pradėti svarstymus tuojau. Melstumime „K-o“ pa-garsinti svarstymų programą, idant galėtumime neati-dėliojant pradėti darbą punktą po punkto, sakiny po sakinio. Suvažiavime būtų galima greičiau prieiti prie visapusio susipratimo ir suieškoti tikrą naudą mūsų lai-kraštijai Amerikoje.

REDAKCIJAI PRISIŪSTI LAIŠKAI.

SCRANTON, PA.

(Pabaiga.)

Tai-gi vakare rugsėjo 6 d. (Labor day) „tautos at-stovai“ atėjo pas kunigą. Buvo jie: d-ras J. Šlinpas ir p. Pr. Živatkauskas. Daktaras, išitraukęs cigarus iš kišenius, pasiūlė kunigui.

— Aėiu, nerukau — atsakė kunigas. — Kuo galiu patarnauti?

— Kunige! Norime kalbėti apie dalyką, kursai gal kunigui nemalonūs, bet tauta to reikalauja, nėra žiurėta! — pradėjo daktaras.

— Klausau. Kas?

— Kunige! Klaidingą kelią apsirinkai, laikydamas svetimtaučių pusę. Išsijuosęs dirbi tautiško turto pavedimui airiams.

— Pildau savo pašaukimo priedarmes, ginu katalikų teises — atsakė rimtai kun. Kuras.

— Kunige, taip darydamas mindžioji lietuvių, ne esi lietuvis.

— Ir lietuvis esu ir katalikas. Visa Lietuva katalikiška, išskyrus išklydusius iš kelio tautiečius.

— Kunige, velyk laikykis su mumis, paduok mums ranką, o viskas bus gerai — busi visų gerbiamas ir mylimas, kaip (čia ištarė vieno kunigo vardą).

— Daktare, jokios garbės neieškau, su bedieviais išvien nesilaikysiu.

— Kunige! Ar ne sarmata...

(Čia buvo ilgesnė šneka apie p. Petrauską ir gaidžio koją).

— Kunige! aš kunigą apskysiu į teismą.

— Taip, dar bylinėjimosi gisielė nenumirė? Žinau, kad daktaras pripratęs tasyties po teismus... Bet, daktare, neniekink to tikėjimo, kurį beveik visi lietuviai išpažįsta, nepiktink nekaltų žmonių savo raštais ir prakalbomis; rupinkies lietuvių, ne bedievių — tada nebus vietos grąšinimams teismu.

— Kunige! Aš kaip rašiau, taip ir rašysiu, kaip kalbėjau, taip ir kalbėsiu!

— Daktare, aš kaip gyniau tikėjimą, taip ir ginsiu.

— Kunige! Aš ieškosiu protection of the government prieš kunigą!

— Daktare! — še durys, gali išeiti...

Einant d-rui Šl. laukan, antras atstovas atsiliepė plonu balsu:

— Ir mano vardas buvo paminėtas bažnyčioje!

— Kaip tamsta vadini?

— Pranas Živatkauskas.

— Meldžiu eiti laukan.

Teip pasibaigė atstovų misija pas mūsų kunigą. Kada abudu išnyko nakties tamsybėse, dar išsigirdo žodžiai:

— Velniai su jo katalikyste.

Laisvės Mylėtojas.

Redakcijos Prierasas: — Visame tame guli nesusi-pratimas. Nėra abejonės, kad nei p. Senių Senis nei p. B. Želma bažnyčioje nebuvo ir savo korespondencijose į „Lietuvą“ aprašė dalykus ne taip, kaip jie buvo, bet taip, kaip nuo kitų girdėjo, nuo savęs pridėdami ne vieną pagražinimą. Jeigu d-ras Šl. ir korespondentai būtų patys girdėję kunigo pamokslą, nebutų išėję jokių piktumų. Tikimės, kad intereso tos pusės tuos piktumus pa-baigs pačios tarp savęs, neužiminėdamos be reikalo vietos laikraščiuose.

REDAKCIJOS ATSAKYMAI.

P. V. — Už „Juokus“ aėiu. Meldžiame daugiau tokių. Bet straipsnio spaudinti negalime. Apie pajudintus jame dalykus, darome sekančius patėuėjimus:

1. Kas yra kunigas neklerikalas? Klerikalų vadina-me paprastai šalininką kunigijos įtekės tikėjimo, doros ir iš dalies visuomenės dalykuose. Tai-gi neklerikalas bus toks žmogus, kuriam vis tiek, ar dvasiškija turi kokią įtekmę tikėjimo, doros ir visuomenės reikaluose, arba toks, kursai nori, kad kunigai neturėtų jokios įtekės viršui paminėtuose dalykuose. Tai-gi kunigas neklerikalas turi būti toks kunigas, kursai arba išsizada savo pridermių, kaipo dušių ganytojo, arba nori panaikinti savo ir savojo luomo įtekmę tokiuose svarbiuose dalykuose, kaip tikėjimas, dora, vaikų auginimas, viešosios dorybės užlaikymas, visuomenės gyvenimas ir tt. Pavadinamas, tokio ir tokio kunigo „neklerikalų“ nėra jokių to kunigo pagyrimu.

2. Girdėtas arba parašytas laikraštyje daiktas nėra dar faktas. Tamsta, kaip ir Vincionas („Tėv. No. 39“) regimai apie vienuoles — mokytojas esate tikrai girdėję ir tai tik ne iš geros pusės. Neginame neturinčių lietuvių dvasios ir nemokančių gerai mūsų kalbos lenkių vienuolių, bet įsitėmę Tamsta tikrai, kad vienuolės lenkės anoje Chicagos mokykloje pametė mokinti pačios, pametė ne dėlto, kad būtų pasijutusias netikusiomis, bet dėlto, kad parapija atsiskakė duoti joms atsakomą gyvenimą. Tėvai šitų seserų — mokytojų reikalingumą atjautė giliai, nes seserims iš mokyklos prasišalinus, tikrai 15 iš 200 (kaip rašo Vinc.) tepasiliko mokinties pas pasaulinius mokytojus: da-gi tėvai padarė mitingą ir pareikalavo seserų atgal. Daiktų vertybė yra tikrai apibranginama tikrai tų, ką juos vartoja. Jeigu Chicagos tėvai pareikalavo, kad jų vaikų mokytojų seseris, tai regimai matė, kad seserų mokymas daro į jų vaikus geresnę, doresnę įtekmę. Vadinti juos už tatau „paikais“, „tam-siais“, „apjakeliais“ nepritinka. Be to, visos tos pasakos apie „stebuklus“ ir „palaiminimus“ be ne bus visu tik pasakomis? Ar Tamsta girdėjai jas iš pačių vienuolių lupų? Beje, ar Tamsta kalbėjaisi nors su viena vienuole, ar buvai kada norintis toje mokykloje, apie kurią kalbi taip nemaloniai, sekdamas Vinciono raštelį? Ar matei, ką ir kaip Seseris mokina? — Jeigu ne, tai dėlko taip smarkauji, pravardžiuoji ir net „Draugui“ prikaišioji tamsybės platinimą? Nueik, pamatyk, apžiūrėk, išsiklausinėk, išstirk — o gal kitaip kalbėsi.

3. Pirm parašysiant savo straipsnį Tamsta gerai žinojai, dėlko žinių skyrius „Drauge“ stovi žemai. Tamsta žinojai, kad šitos spragos užpildymui buvo pakviestas vaikas ir kad tam vaikinui buvo duoti net pinigai kelionei. Dėlko vaikas neatvažiavo, Tamsta žinai geriau už mus, bet dėlko Tamsta, tą viską žinodamas, bandai prisegti mums lopą, — nesuprantame. Bene ans vaikas mums pasakys?...

4. Nuo teologiskų dalykų aiškinimo neatsisakome. Tik laukiame, kad kas užklaustų. Tečiau reikalaujame, kad klausimai būtų daromi iš širdies.

Mums būtų labai smagu turėti Tamsta mūsų sandarbininkų eilėje. Meldžiame rašyti daugiau.

Mount. Carmel, Pa. — Puikus pavyzdys. — Mount Carmel'je turime dvi trupę artistų mėgėjų, kuriedvi mums surengė, su geru pasisekimu, apie penkis teatrus per metus, lietuviškos Sv. Kryžiaus parapijos naudai, užtat tai buna viešai apskelbta garbė vedėjams mūsų spektaklių—Stanislovui Petruškevičiui ir Juozapui Čižaukui, vietiniam vargonininkui, taip-gi mūsų parapijos jaunuomenei.

Vietinis.

KASOS STOVIS S. L. R. K. A.

III-čio bertainio 1909 m.

GEGUŽIO MĖN. PRIBUVIMAI.

	Bert. Taut. et.	
Iš Seranon, Pa. 83 k.	\$1.00	
" Hastings, Pa.	1.00	
" Porchester, N. Y.	3.50	15
" Edwardsville, Pa.	3.00	
" Pittston, Pa.	2.00	40
" St. Clair, Pa.	3.00	
" Old Fordge, Pa.	4.50	
" Cleveland, Ohio	6.00	
" Shenandoah, Pa.	50	
" " " 40 k.	3.00	
" Edwardsville, Pa.	1.00	
" Waterbury, Conn., 107 k.	1.00	
" Dyrvea, Pa.	50	
" Old Fordge, Pa.	2.50	
" Chicago, Ill., 85 k.	15.50	10
" St. Clair, Pa.	1.00	
" Philadelphia, Pa.	50	
" Kensington, Ill.	2.50	
" Waterbury, Conn., 91 k.	4.50	
" Shenandoah, Pa., 40 k.	1.00	
" Luzerne, Pa.	1.50	10
" Newark, N. J.,	5.00	
Viso	64.00	75
Iki 1 d. Gegužio pas kasieriu buvo	\$5,657.47	
Gegužio mėn. pribuvo	64.75	
Viso pribuvo	\$5,722.22	

GEGUŽIO MĖN. IŠDAVIMAI.

Kaz. Krušinskui už sekretorysta, kelio- nes į Wilkes-Barre, Shenandoah ir kiti iš- davimai	\$142.75
Už A. A. St. Aponavičių 13 kuopos Baltimore, Md.,	150.00
Už a. a. Jurgi Kalesinska 83 k. Seranton, Pa.,	150.00
Lietuvių Katalikų spaudos bendrijai už 4250 egz. „Žvaigždės“, kai- po Susiv. organo	265.62
Už a. a. Magde Žilinskiene 40 k. Shenandoah, Pa.	150.00
Už a. a. Juoza Tamulyna, 5 k. Shenandoah, Pa.,	150.00
Karaliui Valukoniui už kelio- nę į Shenandoah, Pa., ir 2 dien. kaštų	10.00
Už a. a. Antana Markelioni, 78 k. Du Bois, Pa.,	150.00
Viso išduota	\$1,168.37

Gegužio mėnes. pribuvo	\$5,722.22
" " išduoto	1,168.85
Iki 1 d. Birželio pas kasieriu lieka	\$4,553.85

BIRŽELIO MĖN. PRIBUVIMAI

Iš Forest City, Pa.,	1.00
" Chicago, Ill., 16 kuopos.	1.50
" Maspeth, N. Y.,	5.00
" Shenandoah, Pa., 40 kuopos	2.00
" So. Boston, Mass.,	2.25
" Curtis Bay, Md.,	1.50
" Waterbury, Conn., 107 k.	5.00
" Homestead, Pa.,	3.50
" Cleveland, Ohio,	1.50
Kartu	\$23.25
Iki 1 d. Birželio pas kasieriu Kazi Radzevičiu buvo	4,553.85
Kartu pribuvo	\$4,577.10

BIRŽELIO MĖN. IŠDAVIMAI.

Stan. Čepokaičiui už diena, stampas, ir kiti išdavimai kaip globėjui kasos	5.00
Už a. a. Drigniėnė 31 kuopos Mahanoy City, Pa.,	150.00
Už a. a. Magde Žukauskienė, 5 kuopos Shenandoah, Pa.,	150.00
Už a. a. Kazi Grumblyna, 66 kuopos, Elizabeth, N. J.,	150.
Dzidoriui Nausedai, už ke- lionę Shenandoah, diplomus (2000 kopijų), stempas, Expres- sus, ir kiti išdavimai	120.98
Už a. a. Juliu Užumecki, 10 kuopos, Philadelphia, Pa.,	150.00
Kartu	\$725.98

Birželio mėnesyje pribuvo	4,577.10
" " išduota	725.98
Iki 1 d. Liepos pas Kazi Radzevičiu (buvo) lieka	3,851.12

Virš minėta suma dalinasi sekančiai:

Bertaininės	\$2,464.29
Tautišku centu	919.77
Vaikų skyriaus	366.35
II bei III skyriaus	100.71

I III skyrių pribuvo:

Iš Westville, Ill.,	177
„ Kensington, Ill.,	180
„ Eynon, Pa.,	198

Viso \$555

Visos sumos pribuvo: \$ 2,249.22

LEPOS MEN. IŠDUOTA:

Kaz. Krušinskui alga už II. bertaini, kelionės lešos ant seimo Clevelandan, stempos ir kiti išdavimai, teiposgi alga nuo 23—6 iki 23—7	\$216.32
Liepos mėnesyje pas Gab. Laibini pribuvo	2,249.22
Liepos mėnesyje išduota	216.32
Iki 1 d. Rugpjūčio pas Gab. Laibini lieka	\$2,032.90
Pas Kaz. Radziavičiu iki 1. d. Rugpjūčio randasi	3,851.12

Geležiniame kapitole randasi:

Plymouth, Pa., bankoi	7,126.76
Mahanoy City Trust Co.,	10,762.38

Iki 1 d. Rugpjūčio visos sumos yra \$23,773.16

K. KRUSINSKAS, Cent. Sekr.

P. S.—Nesulankdamas nuo kasieriaus jokios žinios, o matydamas jog toliau laukti negalima, paduodu atskaitą nuo savęs, nes kasierius p. Gabris Laibinis, sako: „Kas nori tegul į jo knygas žiūri, o jaigu aš norėjęs kokias ten atskaitas išduoti, tai aš turėjęs pas save knygo-se.“

Tai kas pas mane randasi, tą ir paduodu. Žinau nuo prezidento, jog Kazys Radzeviče pridavė du čekiu vertės \$2,898.37 ir kaip Radzeviče man rašė, kad jis pasiuntęs ženklelių:

Auksinių	187
Sidabrinių	158
Paaukuotų	222

Viso ženklelių 567

KUN. S. PAUTIENIUI,

Girardville, Pa.

Gerb. Kunigeli!

Suomi prisiunčiu atskaitą, kurios teiksitės atspausti „Drauge“ tiek egzempliorių, kad kožnam sanariui būtų po vieną. Aš manau, reiktu ir narių stovį sykiu paduoti.

Kartu pranešu, kad su mūs kasierium aš negaliu teip ilgai tasytis! Aš busiu priverstas kreipties į laikraščius: aš negaliu būti jam už berną; kožną bilą gražinti, kvitos užrašoma, jog ir jis turbut ne suprastu ką parašė; ant deklamacijų nepasirašo, kožną gražink atgal, tai paskui ir vėl lauk žydiško „zaras.“ Pereitą savaitę prisiuntė dvi to-

kias nepasirašęs, sugražinau, tai vieną prisiuntė, o kitą nė, ir vel gavau vieną be parašo ar priėmė pinigų ar ne. 30 d. pereito mėnesio pasiunčiau Radzevičiaus čekį vertės \$6.75, tai ir šendien da nėra jokios žinios; kaip nera žinios apie tas dvi bilas, ką išmokėjo Vaškiavičiai, aš da ir šendien negaliu knygų užbaigti už Rugpjūčio mėnesio, o jau Spalis prasidėjo. Nejaugi aš turiu dėl jo tiek daug darbo bereikalingo turėti ir už ką tiek nesmagumo?

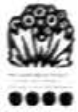
Su pagarba,

K. KRUSINSKAS.

Mandagumas.

Mandagumas ir švelnūs apsiėjimai atsirado tam, kad viskas eitų švelniai, kuomet žmogui prisieina susidurti su kitais žmonėmis. Laukinės giminės tankiai užlaiko labai tiksliai etikietą sveikinantės, atsilankant, susirinkimuose, susitikus su seniais ir tt. Rytų žmonės yra tobulai išsilavinę šitame atžvilgyje. Jų švelnių apsiėjimų taisyklės gyvuoja be atmainos tukstančius metų. Kynų Li-ki („Padorūs Apsiejimai“) ima pradžia nuo pirmojo mūsų eros šimtmečio. Yra tai vadavėlis priderantiems pasielgimams visuose gyvenimo reikaluose. Japonai labai mandagūs visuose susidurimuose su kitais žmonėmis.

Andamanai apsieina kuošvelniausiai su mažais, silpnais, senais arba apleistais žmonėmis. Baltas žmogus davė kartą degtinės vietiniam gyventojui ant Čitagongo kalnų. Jisai norėjo, kad moters gertų pirmiau, bet jos išgėrė tiktai po ilgo perkalbinėjimo. Samoajiečiai labai mandagūs, jie turi net kalbą, kurią vartoja vien tik jų karaliai. Madagaskaro Betsileo'jai užlaiko rūpestingai etikietą aplink savo viršaičių namus; pas juos yra net žodžiai, kuriuos gali ištarti vienas tik viršaitis. Rytų Afrikoje nemandagus apsiėjimas su viršaičiu yra smarkiai baudžiamas, kai-kadą net mirtimi. Pas A—Sando'jus prašnekėti kad ir nekalčiausį žodį į viršaičio pačią yra vistiek, ką išsivadėti piršto arba ir gyvybės. Siberos tunguzai taip mandagūs, kad Wrangell pavadino juos „tundros prancuzais.“ Pas jakutus priimta duoti didelį kashį mėsos turtingam svečiui, mažą—neturtingam. Kas padarytų priešingai, apie tą pasakytų, kad nemoka apsieiti su žmonėmis. Fugietis, liepdamas savo žmonai padaryti ką norints, sako, kad jinai lieptų tatai padaryti kam kitam, nors to ko kito visai nebutų. Tarp Šiaurinės Amerikos indiečių yra aštriai užlaikomas budas atsisėsti vienai ir kitai lyčiai. Sapper sako apie Centro Amerikos indiečius, kad jie neatsako ant klausimo, jei klausimas nėra padarytas sulyg etikietos. Kartą jisai liepė Kekči indiečiui kelionėje paklausti kelio kito indiečio, kurį jie susitiko. Atsakymo nebuvo, nes sulyg Kekčių, etikietos klausti kelio gali tiktai vadas. Schweinfurth stato dinkas augščiau už turkus ir arabus užsilai-kyme prie stalo. Kartais „gražūs apsiėjimai“ kai-kuriose vietose išrodo mums labai keistais. Sykj svečių burelis pas tibetietį išreiškė savo padėką už gardžius pietus šeiminkui. Šeiminkas atsistojo ir — kaip labai mandagiam žmogui pridera — iškišo liežuvį iki pačiam galtui.

VAIKU SKYRIUS.

KATINĖLIS.

Buvo brolis ir sesuo — Šimukas ir Katriutė; juodu turėjo rainą katę. Pavasary katė nežinia kur pražuvo. Vaikai išlandžiojo visus kampus katės bėieškodami, bet jos nerado.

Praslinkus mėnesiui, vaikai, bešokinėdami prie svirno, staiga, išgirdo pastogėje plonintėlį kniaukimą. Šimutis užlipo kopečiomis augštyn: sesuo, likusi žemai, klausė brolio:

— Ar radai, Šimuli, ar radai?

Brolis tylėjo. Antgalo jis linksmai sušuko: — Radau!... tai mūsų katė!... ir kačiukas turi; bet kokie gražūs!... Eik šian greičiau!

Nubėgus namo, Katriutė atnešė katei pieno.

Kačiukų buvo penki. Paaugę biskį jie pradėjo išlandžioti iš savo lizdo; vaikai išrinko vieną katuką, pilką su baltomis kojukėmis, parsinešė namo.

Kitus kačiukus motina išdalino, o vaikų parneštas liko namie. Vaikai jį penėjo, glamonėjo ir miegojo su juomi.

Karta vaikai, išėję ant gatvės, kačiuką pasiėmė su savim.

Vėjas judino gulintį ant gatvės šiaudą, ir katinėlis linksmai šiaudeliu žaidė; tas vaikam labai patiko ir juodu labai džiaugėsi. Paskui vaikai pradėjo rinkti šalia kelio rūškynes, ir apie kačiuką visai užmiršo.

Netrukus vaikai išgirdo garsų riksmą: „Nejudyk, nejudyk!“ ir pamatė greit bėgantį šaulį ir prie jo tris šunis, kurie, pamatę katinėlį, norėjo jį pagauti. Kvailutis katinėlis nebėgo nuo jų, tik sėdo prisiglaudęs prie žemės ir žiuri ant šunų.

Katriutė išsigando šunų ir nuo jų pabėgo. Šimukas, kiek įjėgų teko, bėgo prie katinėlio ir pribėgo prie jo drauge su šunimis, kurie norėjo stverti katinėlį; bet Šimukas puolė pilvu ant katinėlio, pridengęs jį nuo šunų.

Tuo tarpu šaulys, pribėgęs, pavarė šunis šalin. Vaikai nusinešė kačiuką namo ir jau daugiau neimdavo jo į laukus.

Ksav. Vanagėlis

JUODIS.

Dar vaiku būdamas, kartą, sėdint prie langų, išgirdau sode kokį-tai gailėstingą spieгимą. Motina taipogi išgirdo. Aš pasiklausiau:

— Mama! kas ten verkia, tad gal kam-nors skauda? Motina liepė piemeniukui eiti sodan ir pažiūrėti; jis

greit grįžo pirkion, nešdamas mažytį, dar aklą šunytį, kuris drebėjo ir gailiai kaukė.

Pagailo man nelaimingo šunelio ir aš apsupau jį savo švarku.

Motina liepė atnešti bliudely šilto pieno. Aš vilgiau jo snukutį į pieną ir tokiu būdu išmokinau jį lakti.

Nuo to laiko šunelis jau niekuomet nuo manęs ne-siskyrė; penėti jį kelis syk per dieną, aš skaičiau sau už priedermę. Šunelis buvo juodas, tad Juodžiu jį ir pavadinome.

Praslinkus metams, jis užaugo gana didelis ir ištiki-mai saugojo mūsų kiemą nuo vagių.

Jis gyveno septynioliką metų ir kartą ištraukė iš vandens skęstantį mano jauniausį brolių.

Išgaišus Juodžiui, visi labai nuliūdome ir labai jį gailėjomės.

Ksav. Vanagėlis

KVAILAS ASILAS.

Asilukas arklidėj stovėjo,

Skanaus maisto ik valiai turėjo:

Čia daug šieno, čia avižos grynos;

Tektų to dėl visos jo šeimynos.

Puikiai kvepia gražusis šienukas,

„Gražūs grūdai!“ — galvoj' asilukas.

„Ką pirmiau aš pradėsiu kramtyti?

„Avižų ar šienuko bandyti!

„Gražūs grūdai, bet šienas gražesnis;

„Skanus vienas, bet kitas skanesnis!“

Avižų stvers, tai gaila jam šieno...

Taip neėdęs jis maisto nei vieno....

Per dienas tik galvodams stovėjo,

Į avižas, į sieną žiurėjo...

Nuo ko pradėt, jisai nesurado

Ir antgalo išgaišo iš bado.

Ksav. Vanagėlis.

DAINUTĖ.

Numegzk, voreli,

Ploną tinklelį,

Muses išgaudyk niekingas,

Nes jos mums kanda,

Veidą ir sprandą....

Gyvenims mūsų vargingas!

Ksav. Vanagėlis

AGENTAI DRAUGO

	J. Šalčius,	Cleveland, Ohio.
1399 East 41st Street,		
	Antanas Kasparavičius	
27 E. 23rd. St.		Bayonne, N. J.
	Juozas Mališauskas	
		Forest City, Pa.
	Kazim Skirpstunas	
P. O.		Sugar Notch, Pa.
	Ant. Gudaitis	
Box 73		Silver Creek, Pa.
	Mike Šlapikevičius	
Silver Creek P. O.		NEW Philadelphia, Pa.
	V. Leskevičius	
P. O.		Midleport, Pa.
	Mikas Cibulskas	
573 Canfield Ave		Detroit, Mich.
	J. Žemaitis	
416 W. Cherry St.,		Shenandoah, Pa.
	Fr. Kizievič	
Box 167		Minersville, Pa.
	M. Karbauska	
52 G. St.		So. Boston, Mass.
	L. Švagždys	
171 — 5th St.		So. Boston, Mass.
	J. Mikutaitis	
1438 Western Ave.		Allegheny, Pa.
	A. Radzevič	
194 New York Ave.		Newark, N. J.
	A. Gečas	
3220 Illinois Court		Chicago, Ill.
	A. Klimavičaitė	
321 Kensington Ave.		Chicago, Ill.
	A. Pocius	
10806 Wabash Ave.		Chicago, Ill.
	M. Duda	
51 W. — 25th. St.		Chicago, Ill.
	K. Strunskis	
2323 West 23 Place,		Chicago, Ill.
	P. Dauginikas	
11 Fourth St.		E. Cambridge, Mass
	M. Šaulys	
168 Beakon St.		Brighton, Mass
	J. Bartoševičė	
4417 Marshalfield Ave.,		Chicago, Ill.
	J. Pustelninkas	
722 Washington Ave.		Braddock, Pa.
	V. Bielauskas	
468 Northampton St.		Easton, Pa.
	M. Urbanavičė	
Box 33		Thomas, W. Va.
	J. Antanaitis.	
Box 22		Swoyers, Pa.
	Mykolas Vaicenavičius,	
2 River Street Pl.,		W. Lynn, Mass.

Dr. A. L. GRAICUNAS,

Pasekmingai gydau visokias ligas vyrų, moterų ir vaikų, neaplenkiu ir paslaptinių. Atsisaukantiems iš kitur suteikiu sąžiningus patarimus per laiškus.

TELEFONAS: Yards — 3162.

3312 So. HALSTED ST., CHICAGO, ILL.

DRAUGIJOS!

H. R. Morgan

laiko dirbtuve

visokiu jums rekalingu daiktu, kaip tai: KEPURIU, KOKARDU, ŠARPU, VELIAVU ir tt.

Adresuokite:

R. H. MORGAN,

13 N. Main St., Shenandoah, Pa

Union Ticket Agency

Seniausia Lietuviszka Banka Scrantone ir Visoje Aplinkineje

Agentura Laivakorčių ant Geriausių Linijų

Siuo metu Pinigus kas dien in visas dalis svieto; taip-gi perka ir išmaino visokius pinigus. Išdirba visokius Dokumentus Amerikos ir Lietuvos teismuose. Ofisas atidarytas kas dien nuo 8-tos iki ryto iki 9-tai val. vak. Nedėlioję: nuo 10-tos iki ryto iki 5-tai valandai vakare.

ADOLF BLAU, Union Ticket Agency,

203 Lackawanna Ave., Scranton, Pa.

Taip-gi turime savo kraituveje daugybę visokių maldaknygių

ir svietišku knygu visokiose kalbose

TELEFONAI: Naujas 303 — Bell 662

A. UZUMECKIS,

Lietuvis Graborius ir Balzamavotojas.

Viską išpildo geriau ir pigiau negu svetimtautis.

Persamdo karietas vestuvems, krikštynomis ir t. t.

Priima lavonus ir iš kitų miestų.

Reikale kreipkitės pas savo tautietį.

324 Wharton St., Philadelphia, Pa.

TELEFONAI: Bell Lombard 27 - 39 A

Keystone Main 42 - 18 D

DR. MENDELSONN.

LENKISZKAS GYDYTOJAS

50 South Washington St. Wilkes-Barre, Pa.

Swalm Hardware Co.,

No. 21 North Centre Street,

POTTSVILLE, PA.

Ivairiausi geležiniai daiktai, tepalai, stiklas, dudos, plasteris, įrankiai, sportiniai ir naminiai daiktai.

Parduoda aglunų ir paskyrium.

ADRESAI CENTRO VYRIAUSYBĖS SUSIV. LIET.**RYMO-KAT. AMERIKOJE:**

KUN. S. PAUTIENIUS prezidentas
P. O. Girardville, Pa.

JONAS RIKTERAITIS vice-prez.,
67 James St., Waterbury, Conn.

KAZYS KRUSINSKAS sekretorius,
324 South 1st. St. Brooklyn, N. Y.

GABRYŠ LAIBINIS, izdininkas,
P. O. Box 135 Duryea, Pa.

Globėjai kasos:

JONAS VIERAITIS,
107 So. Harding St., Worcester, Mass.

KAZYS VASKEVYČIA,
186 Jefferson St., Newark, N. J.

KUN. V. VIZGIRDA knygius,
190 So. Meade St., Wilkes-Barre, Pa.

KUN. V. STAKNEVIČIA dvasiškas vadovas,
207 Adams St., Newark, N. J.

Tautietai! Jei reikia Tau statyti nauji namai, ar taisyti seni, tai žinok, kad tatai atliks kuogeriausiai kontrakterius **MIKAS SLAPIKEVIČIUS**, New Philadelphia Pa.

OFFICE NEW PHONE 37. RESIDENCE 1100.

LIETUVIŲ ADVOKATAS**JONAS S. LOPATTO.**

47-48-49 Bennett Building, Wilkes-Barre, Pa.

FABIOLĖ,

Garsi kardinolo Wisemano apysaka. Vertė Vytautas Kaina 1 doleris. Imantiems daugiau, kaip vienas egzempliorių, nuleidžiamas didelis nuošimtis.

Gaunama pas:

REV. V. VARNAGIRIS,

312 S. 4th St., BROOKLYN, N. Y.

NAUJA KNYGA

Biblija arba šv. Raštas
išleistas

KUN. S. PAUTIENIAUS.

Tik vienas šitas šventaraštis yra katalikiškas.

Kaštuoja \$2.00 ir 15c. persiuntimui

Adresas: **REV. S. PAUTIENIUS,**
GIRARDVILLE, PA.**MOKYKIMĖS PATIS.**

Gramatika angliškos kalbos mokyti be mokytojo (apdaryta) \$1.00.

Vaikų draugas arba kaip mokyti skaityti ir rašyti be mokytojo 15c.

Naujas Budas mokyti rašyti be mokytojo 10c.

Aritmetika mokyti rokundų be mokytojo su paveikslais (apdaryta) 35c. Pinigus siųskit per Money Order po šiuo adresu: **P. MIKOLAINIS,**

Box 62 NEW YORK CITY.

Labai Gražus Škapleriai iš Lietuvos

Perkūpčiai pasiskubykite! Parduodu šimtais ir tuzinais. Kas atsisauks, tai nesigraudys

THOMAS KIZIEVICZ,

Box 167,

Minersville, Pa.

Naujas Telefonas 1005.

Senas Telefonas 659.

Dr. Albert Kaufmanas,

— GYDYTOJAS IŠ LIETUVOS. —

Specjalistas visose ligose.

Gydo labiausiai užsisenėjusias vyrų, moterių ir vaikų ligas. Galima susikalbėti lietuviškai, lenkiškai, rusiškai ir vokiškai. Yra daktaru keletu lietuvių ir lenku kuopu turi mašiną, su kuria galima matyti ir pažinti ligas kune, kaip per stiklą, užtai ligos yra tikrai ir greitai išgydomos.

Priima nuo 8 iki 10 val. išryto, nuo 2 iki 4 popiet,
nuo 7 iki 9 vakare.

51 N. Washington St., Wilkes-Barre, Pa.

“DRAUGO”**SPAUSTUVĖ**

NAUJAUSIA, DIDŽIAUSIA IR

GERIAUSIA

GREITAI ATLIEKA

ĮVAIRIŲ ĮVAIRIAUSIUS DARBUS

SPAUDINA PIGIAI

Konstitucijas, Plakatus,
Tikietus, Užkvietimus
i vestuves ir tt.

RAIDĖS STATOMOS DIDELE—NAUJAUSIOJO
PATENTO—MAŠINA „LINOTYPE“.

Adresuokite:

“DRAUGAS,”

314 E. MARKET ST., WILKES-BARRE, PA.